

Prima instanță - (Judecătoria Chișinău, sediul Centru) L. Bagrin

Instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) M. Guzun, L. Pruteanu, I. Cotruță

ÎN C H E I E R E

23 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,
judecători

Oleg Sternioală

Luiza Gafton

Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată înaintată de Noroc Diana împotriva Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale, intervenienți accesorii Instituția Medico Sanitară Publică „Spitalul Clinic Municipal nr.4” și Direcția Sănătății a Consiliului mun.Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 noiembrie 2017, prin care a fost admis apelul declarat de Noroc Diana, casată hotărârea Judecătoria Chișinău, sediul Centru din 25 ianuarie 2017 și pronunțată o hotărâre nouă de admitere a acțiunii,

c o n s t a t ă :

La 05 mai 2016, Noroc Diana s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale, intervenienți accesorii Instituția Medico Sanitară Publică „Spitalul Clinic Municipal nr.4” și Direcția Sănătății a Consiliului mun.Chișinău solicitând anularea ordinului Ministerului Sănătății nr.32P din 05 aprilie 2016 privind anunțarea concursului pentru funcția de director al Instituției Medico Sanitare Publice „Spitalul Clinic Municipal nr.4”.

În motivarea pretențiilor formulate, a indicat că prin ordinul 32P din 05 aprilie 2016, Ministerul Sănătății, a scos la concurs funcția de director al Instituției Medico Sanitare Publice "Spitalul Clinic Municipal nr. 4".

La momentul actual funcția de director al Instituției Medico Sanitare Publice "Spitalul Clinic Municipal nr. 4", nu este vacantă, deoarece, reclamanta anterior a fost desemnată câștigător al concursului organizat de Ministerul Sănătății, activând în această funcție din 2012 până în anul 2014.

La 05 mai 2014, de către Direcția Sănătății a Consiliului mun.Chișinău a fost emis ordinul nr.35P, prin care a fost concediată din funcția de director al Instituției Medico Sanitare Publice "Spitalul Clinic Municipal nr. 4".

Prin Hotărârea Judecătoria Centru mun. Chișinău din 14 noiembrie 2014,

menținută prin Decizia Curții de Apel Chișinău din 07 octombrie 2014, a fost anulat ordinul Direcției Sănătății a Consiliului mun. Chișinău și restabilită Noroc Diana în funcția de director al Instituției Medico Sanitară Publice "Spitalul Clinic Municipal nr. 4", hotărâre care până la moment nu a fost executată de către Consiliul mun. Chișinău.

Reclamanta menționează că prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 31 martie 2016, a fost anulată decizia Consiliului mun. Chișinău, prin care a fost desemnat Cemețchi Valeriu, în funcția de director al Instituției Medico Sanitare Publice "Spitalul Clinic Municipal nr. 4" și astfel, funcția de director al Instituției Medico Sanitare Publice "Spitalul Clinic Municipal nr. 4", la moment nu este vacantă, iar Ministerul Sănătății a scos la concurs funcția de director contrar unei hotărâri judecătorești.

Noroc Diana relevă că Consiliul mun. Chișinău, nu a declarat această funcție vacantă și nu a solicitat Ministerului Sănătății de a organiza concurs la Instituția Medico Sanitară Publice "Spitalul Clinic Municipal nr. 4", pentru funcția de director.

La 11 aprilie 2016, reclamanta s-a adresat cu cerere prealabilă către Ministerul Sănătății, prin care a solicitat anularea ordinului 32P din 05 aprilie 2016, emis de Ministerul Sănătății, privind anunțarea concursului pentru funcția de director al Instituției Medico Sanitară Publice "Spitalul Clinic Municipal nr. 4".

Prin încheierile protocolare din 24 mai 2016 și respectiv, din 18 octombrie 2016, au fost atrași în calitate de intervenienți accesorii de partea pârâtului și Direcția Sănătății a Consiliului mun. Chișinău.

Prin cererea de concretizare a pretențiilor din 27 decembrie 2016, Noroc Diana, a solicitat constatarea ilegalității și anularea ordinului Ministerul Sănătății nr. 32P din 05 aprilie 2016 privind anunțarea concursului pentru funcția de director al Instituției Medico Sanitară Publice "Spitalul Clinic Municipal nr. 4" (f.d.215).

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 25 ianuarie 2017, cererea de chemare în judecată înaintată de Noroc Diana împotriva Ministerului Sănătății, intervenienți accesorii Instituția Medico Sanitară Publice „Spitalul Clinic Municipal nr.4” și Direcția Sănătății a Consiliului mun. Chișinău, a fost respinsă ca neîntemeiată.

Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, la 06 februarie 2017, Noroc Diana a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 25 ianuarie 2017, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe și pronunțarea unei noi decizii de admitere a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 28 noiembrie 2017, s-a admis apelul declarat de Noroc Diana, s-a casat hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 25 ianuarie 2017 și s-a pronunțat o hotărâre nouă prin care:

Cererea de chemare în judecată înaintată de Noroc Diana a fost admisă.

S-a anulat ordinul Ministerului Sănătății nr.32P din 05 aprilie 2016 privind anunțarea concursului pentru funcția de director al Instituției Medico Sanitare Publice „Spitalul Clinic Municipal nr.4”.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că faptele stabile printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă într-o cauză civilă soluționată anterior în instanță sunt obligatorii pentru instanța care judecă pricina și nu cer a fi dovedite din nou și nici nu pot fi contestate la judecarea unei alte pricini civile la care participă aceleași persoane.

Astfel, că instanța a constatat că la data emiterii ordinului funcția propusă nu era vacantă, deoarece, ordinul nr.35P, prin care Noroc Diana a fost concediată din funcția de director al Instituției Medico Sanitară Publice „Spitalul Clinic Municipal nr.4” a fost

anulat printr-o hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă, iar reclamanta a fost restabilită în funcția de director al Instituția Medico Sanitară Publice „Spitalul Clinic Municipal nr.4”.

La fel, printr-o altă judecătorească definitivă și irevocabilă a fost anulată și decizia Consiliului municipal Chișinău prin care a fost desemnat Cernețchi Valeriu, în funcția de director al Instituției Medico Sanitară Publice „Spitalul Clinic Municipal nr.4”.

La 25 ianuarie 2018, Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale, a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 noiembrie 2017, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei menționate supra și menținerea hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 25 ianuarie 2017.

Recursul a fost depus în temeiul art.432 alin.(2) lit. a) Cod de procedură civilă, care statuează expres că se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

În motivare, recurentul a indicat că decizia instanței de apel a fost adoptată cu încălcarea normelor de drept material. Funcțiile de conducător la instituțiilor medico-sanitare publice municipale sunt ocupate exclusiv pe bază de concurs organizat de Ministerul Sănătății, iar concursul organizat și petrecut de Ministerul Sănătății reprezintă unica modalitate legală de ocupare a funcției de conducător al unei instituții medico-sanitare publice.

Recurentul susține că Ministerul Sănătății a fost înștiințat în mod oficial de către Consiliul municipal Chișinău despre necesitatea petrecerii concursului pentru ocuparea funcției de conducător al Instituției Medico Sanitare Publice „Spitalul Clinic Municipal nr.4”, astfel, că nu au existat careva impedimente pentru efectuarea concursului.

În opinia recurentului, Ministerul Sănătății a organizat și efectuat legal concursul pentru ocuparea funcției de conducător al Instituției Medico Sanitare Publice „Spitalul Clinic Municipal nr.4”.

Recurentul consideră că decizia instanței de apel nu cuprinde motivele pe care își întemeiază soluția, nefiind aplicate prevederile legii care trebuia să fie aplicate, iar hotărârea primei instanțe este legală și întemeiată.

Prin referința depusă la 14 mai 2018, Noroc Diana a solicitat respingerea recursului.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 28 noiembrie 2017.

Potrivit scrisorii de comunicare, instanța de apel a expediat copia deciziei părților la 16 ianuarie 2018, iar la materialele cauzei lipsește dovada recepționării acesteia de către părți (f.d.82 Vol.II).

Potrivit prevederilor art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Cererea de recurs a fost declarată la 02 aprilie 2018, respectiv recursul se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate

în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Oleg Sternioală

judecători

Luiza Gafton

Dumitru Mardari